

Tonus Hymni ad Completorium.

(M.M. $\text{♩} = 152$)

2. *(ré-fa)*

1. Te lú-cis ante térmi-num, Ré-rum Cre-á-tor,
 pó-scimus, Ut pro tú-a cle-mén-ti-a, Sis praé-
 sul et cu-stó-di-a. 2. Pro-cul re-cédant sómni-a,
 Et nócti-um phantás-ma-ta: Ho-stém-que nó-strum
 cómprime, Né pol-lu-ántur cór-po-ra. 3. Praésta,
 Pá-ter pi-íssime, Patrí-que cómpar U-ni-ce, Cum Spi-
 ri-tu Pa-rá-clí-to, Régnans per ómne saé-cu-
 lum. A-men.

Hic tonus servatur ad Completorium usque ad Fer. V. in Coena Domini, etiam in Festis Sanctorum, nisi aliter notetur.

Ab hac die usque ad Feriam V. in Coena Domini, ad Completorium, quando fit Officium de Tempore, in R. brevi non dicitur V. Gloria Patri, sed ejus loco statim repetitur Ky. In manus tuas.

DOMINICA IN PALMIS.

Completa Tertia, et facta aspersione aquae, more solito, Sacerdos procedit ad benedicendum Ramos palmarum, et olivarum, sive aliarum arborum, in medio ante Altare, vel ad cornu Epistolae positos. Et primo cantatur a Choro Antiphona.

Ant. 1. *(sol-ré)*

Ho-sán-na * fi-li-o Dá-vid: be-ne-dí-ctus
 qui vé-nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni. Rex Is-ra-
 el: Ho-sán-na in ex-cél-sis.

Deinde Sacerdos dicit:

Oratio.

Deus, quem diligere et amare justitia morte Filii tui sperare quae credimus; est, ineffabilis gratiae tuae in nobis fac nos eodem resurgente pervenire quod dona multiplica: et qui fecisti nos in tendimus. Qui tecum vivit.

Postea Subdiaconus cantat sequentem Lectionem in tono Epistolae.

Lectio libri Exodi. Exodi 15. d. et 16.

IN diebus illis: Venerunt filii Israel in bánum panem in saturitate: cur eduxeris nos in désertum istud, ut occideris aquarum, et septuaginta palmarum: et castrametati sunt iuxta aquas. Profectique sunt de Elim, et venit omnis multitudo filiorum Israel in désertum Sin, quod est inter Elim et Sinai: quinquagesimo die mensis secundii, postquam ingressi sunt de terra Aegypti. Et miravit omnis congregatio filiorum Israel contra Moysen et Aaron in solitudine. Dixeruntque filii Israel ad eos: Utinam mortui essemus per manum scetis, quod Dominus eduxerit vos de terra Aegypti: et mane videretis gló-bamus super ollas carnium, et comedetiam Domini.

Deinde cantatur pro Graduali unus e sequentibus Responsoriis.

(M.M. $\text{♩} = 152$.)

Resp.

2. *(ré-fa)*

Col- le- gé-

runt * ponti- fices et pha-ri-sae-i con- cí-li- um, et dí- cé- bant:

Quid fá- ci- mus, qui- a hic hó- mo múl- ta sí- gna fá- cit? Si dí- mít- ti- mus é- um sic, ó- mnes cré- é- um: * Ne forte vé- ant Ro- má- ní, et tól- lant nó- strum ló- cum, et gén- tem. ¶. Únus au- tem ex íl- lis, Cá- i- phas

nó- mi- ne, cum és- set pón- ti- fex á- ni il- lí- us, prophe- tá- vit dí- cens:

Expe- dit vó- bis, út únus mo- ri- á- tur hó- mo pro pó- pu- lo, et non tó- ta gens pér- e- at. Ab íl- lo ergo dí- e cogi- ta- vé- runt inter- fí- ce- re é- um, dí- cén- tes. * Ne forte, etc.

M.M. ♩ = 152.)
 Vel aliud
 Resp. 8.
 (solo-do)

In món- te * O- lí- vé- tí o- rá- vit ad Pá- trem: Pá- ter, si fí- e- ri pót- est, trán- se- at a me

cá-lix í-
 ste. * Spí-ri-tus qui-dem próm-
 ptus
 est, cá-ro autem in-
 fír-ma :
 fí-at vo-lún-
 tas tú-a.
 V. Vi-gi-lá-te,
 et o-rá-te, ut
 non intré-tis in ten-
 ta-ti-ó-
 nem. * Spí-ri-tus.

Deinde Diaconus cantat Evangelium, ut infra, more consueto.

† Sequentia sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Matth. 21.

IN illo tempore : Cum appropinquasset suétus, sedens super ásinam, et pullum Jesu Jerosólymis, et venisset Bét-hanem ad montem Olivétí : tunc misit duos discipulos suos, dicens eis : Ite in castéllum, quod contra vos est, et statim inveniétis ásinam alligátam, et pullum cum ea : sólvite, et addúcite míhi : et si quis vobis áliquíd dixerit, dícite, quia Dóminus his opus habet, et conféstim dimíttet eos. Hoc autem totum factum est, ut adimplerétur quod dictum est per Prophétam, dicentem : Dícite filiae Sion : Ecce Rex tuus venit tibi man-

Post haec benedicuntur Ramí.

Ÿ. Dóminus vobiscum. R. Et cum spiritu túo.

Orémus.

Auge fidem in te sperántium, Deus, et supplicium preces cleménter exaudi : veniat super nos múltiplex misericórdia tua : bene-Ÿ-dicántur et hi palmítes palmarum, seu olívarum : et sicut in figúra Ecclesiáe multiplicásti Noe egredientem

Ÿ. et R. *ad Praefationem in tono feriali, 116.*

Vere dignum et justum est, aequum et salutáre, nos tibi semper, et ubique grátias ágere, Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus. Qui gloriáris in consilio sanctorum tuorum. Tibi enim sérvíunt creatúrae tuae : quia te solum auctórem et Deum cognóscunt, et omnis factúra tua te colláudat, et benedicunt

Et cantatur Sánctus a Choro ut in Ferris Quadragesimae, 68.

Orémus.

Petimus, Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus : ut hanc creatúram olivae, quam ex ligni matéria prodire jussisti, quamque colúmba rediens ad arcam próprio pértulit ore, bene-Ÿ-dicere, etsancti-Ÿ-ficare dignéris;

Orémus.

Deus, qui dispersa congregas, et congregata conservas : qui pópulis óbviam Jesu ramos portántibus benedixisti : bene-Ÿ-dic étiam hos ramos palmarum et olivae, quos tui fámulí ad honórem nóminis tui fidéliter suscipiunt; ut in

Orémus.

Deus, qui míro dispositiónis órdine, ex rebus étiam insensíbilibus, dispensationem nostrae salutis osténdere voluisti : da, quaesumus; ut devóta tuorum corda fidélium salúbriter intélligant, quid mystice designet in facto, quod hódie caelésti límine affáta, Redemptóri óbviam procedens, palmarum atque olívarum ramos vestígíis ejus turba substrávit. Palmárum igitur rami de mortis príncípe triumphos expéctant; sírculi vero olívarum, spirítualem unctiónem advenisse quodámodo clamant. Inteléxit enim jam tunc illi hominum beáta multítudo praefigurári : quia Redemptor noster humanis condolens misériis, pro

Orémus.

Deus, qui per olivae ramum, pacem terris colúmbam nuntiáre jussisti : praesta, quaesumus; ut hos olivae, ceterarumque árborum ramos, caelésti

Oratio.

de arca, et Móysen exeuntem de Aegýpto cum filiis Israel : ita nos portántes palmas, et ramos olívarum, bonis actibus occurrámus óbviam Christo : et per ipsum in gándium introeámus aetérnum : Qui tecum vivit.

Ÿ. et R. *ad Praefationem in tono feriali, 116.*

te sancti tui. Quia illud magnum Unigéniti tui nomen coram régibus et potestátibus hujus saeculi libera voce confiténtur. Cui assistunt Angeli et Archángeli, Throni et Dominatiónes : cumque omni milítia caeléstis exércitus, hymnum glóriáe tuae concínunt, sine fine dicéntes.

Et cantatur Sánctus a Choro ut in Ferris Quadragesimae, 68.

Oratio.

ut quicumque ex ea receperint, accipiant sibi protecciónem ánimae et córporis : fiatque, Dómine, nostrae salutis remédium, tuae grátiae sacraméntum. Per Dóminum. R. Amen.

Orémus.

quemcúmque locum introducti fúerint, tuam benedictiónem habitátóres loci illius consequántur; et omni adversítate effugáta, dextera tua prótegat quos redémít Jesus Christus Filius tuus Dóminus noster : Qui tecum vivit.

Orémus.

totius mundi víta cum mortis príncípe esset pugnatúrus, ac moriéndo triumphatúrus. Et ideo tália óbsequens ministrávit, quae in illo, et triumphos victóriae, et misericórdiae pinguédinem declarárent. Quod nos quoque plena fide, et factum et significátum retinéntes, te, Dómine sancte, Pater omnipotens, aetérne Deus, per eúdem Dóminum nostrum Jesum Christum suppliciter exorámus : ut in ipso, atque per ipsum, cujus nos membra fieri voluisti, de mortis império victóriam reportántes, ipsius glóriósae resurrectiónis partícipes esse mereámur : Qui tecum vivit.

Orémus.

bene-Ÿ-dicçãoe sanctífices : ut cuncto pópulo tuo proficiant ad salutem. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

Orémus.

BEne-dic, quaesumus Dómine, hos | agit, hoc spiri-tuáliter summa devotíone palmárum, seu olivárum ramos : et | perficiat, de hoste victóriam reportádo praesta : ut quod pópulus tuus in tui | et opus misericórdiae summopere dili-veneratióem hodiérna die corporaliter | gécndo. Per Dóminum.

Hic Celebrans ponit incensum in thuribulum, deinde ter aspergit Ramos aqua benedicta, dicendo Ant. Asperges me, sine cantu, et sine Psalmo : et ter adiet incenso. Postea dicit :

Ÿ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tío.

Orémus.

DEus, qui Filium tuum Jesum Chri- | vestiménta sua cum ramis palmárum in- | stum Dóminum nostrum pro salute | via sternébat : praesta, quaesumus ; ut nostra in hunc mundum misisti, ut se | illi fidei viam praeparáemus, de qua, humiliáret ad nos, et nos revocáret ad | remóto lapide offénsionis, et petra scan-te : cui étiam, dum Jerúsalem veniret, | dali, fróndeant apud te ópera nostra ut adimpléret Scripturas, credéntium | justítiae ramis : ut ejus vestigia sequi populórum turba, fidelíssima devotíone | mereamur : Qui tecum vivit.

Completa benedictione, Celebrans distribuit Ramos. Et cum inceperit distri-buere, a Choro cantantur sequentes Antiphonae.

Ant. 1. f (ré-la)

Pú-e-ri Hebrae-ó-ruum, * portántes ramos o- li- vá- rum, obvi- a- vé- runt Dómi- no, clamán- tes, et di- cén- tes: Ho- sán- na in excé- l- sis.

Alia Ant. 1. f (ré-la)

Pú- e-ri Hebrae-ó- rum * vestimén- ta prosterné- bant in ví- a, et clamá- bant di- cén- tes : Hosánna fí- li- o Dá- vid : be- ne- dí- ctus qui vé- nit in nómi- ne Dómi- ni.

Quae si non sufficiant, repetantur quousque Ramorum distributio finiat. Deinde Sacerdos dicit :

Ÿ. Dóminus vobiscum. R̄. Et cum spiritu tío.

Orémus.

OMnipotens sempitérne Deus, qui Dó- | decantáre in laudem ipsius docuisti : da, mínium nostrum Jesum Christum quaesumus ; ut illórum innocéntiam imi- super pulvum ásinae sedere fecisti, et fári possimus, et eórum méritum conse- turbas populórum vestiménta, vel ramos | qui mereámur. Per eúmdem Christum árborum in via stérnere, et Hosánna Dóminum nostrum. R̄. Amen.

Postea fit Processio. Et primo Celebrans imponit incensum in thuribulum : et Diaconus vertens se ad populum dicit :

Pro- ce- dámus in pá- ce.

Et Chorus respondet :

In nómi- ne Chri- sti. Amen. vel : A- men.

Deinde cantantur sequentes Antiphonae, vel omnes vel aliquae, quousque durat Processio.

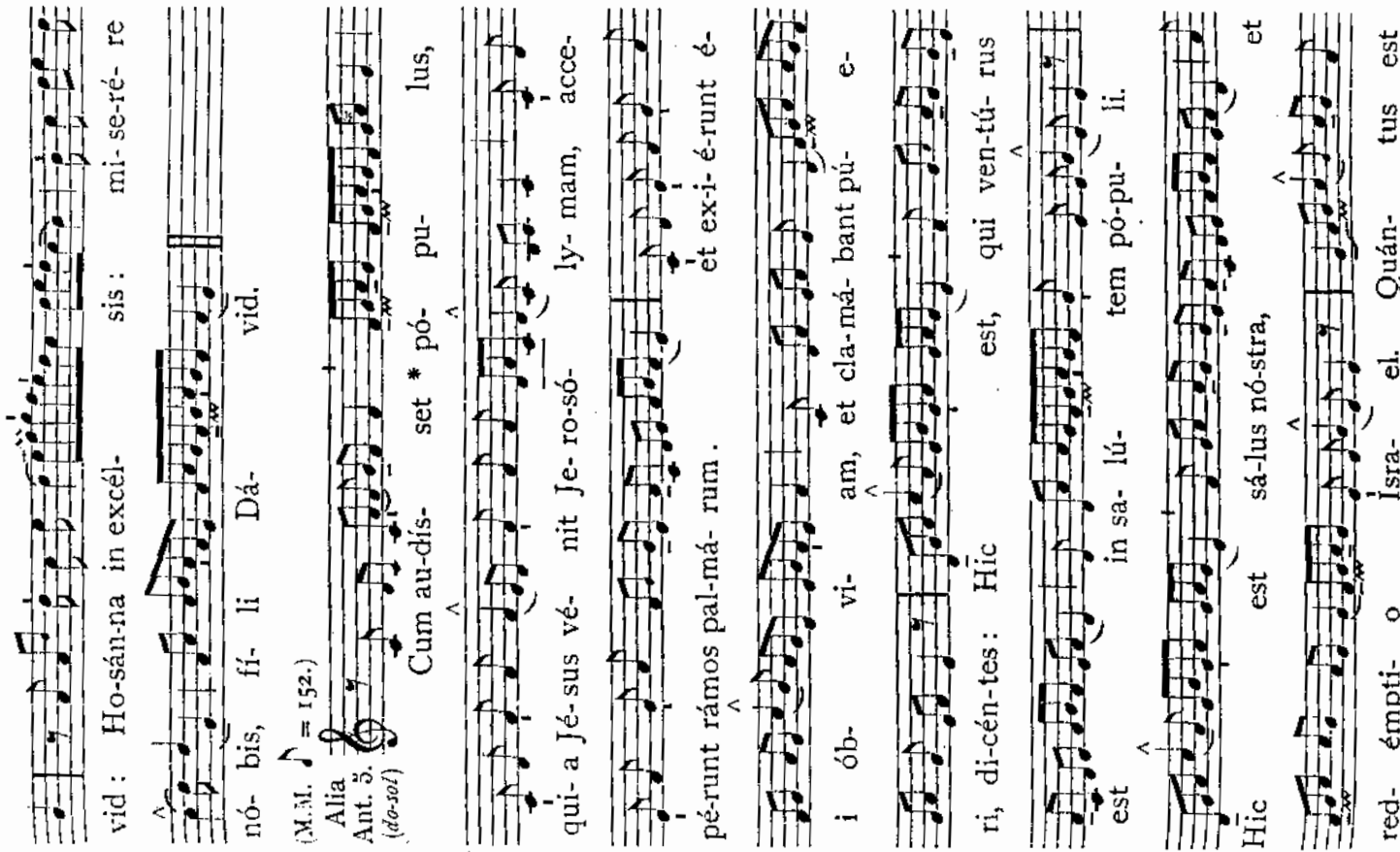
(M.M. ♩ = 152.)

Ant. 7. (sol-ré)

Cum ap- pro- pin- quá- ret * Dó- mi- nus Je- ro- só- ly- mam, mí- sit dú- os ex dis- cí- pu- lis sú- is, dí- cens : I- te in castél- lum, quod est contra vos : et inve- ni- é- tis púl- lum á- si- nae al- li- gá- tum, super

quem nullus hó-
mi-num sé-dit: só-l-vi-
te, et ad-
du- ci-te mí- hi. Si quis vos
in-
ter-ro-gá- ve- rit, dí- ci- te: Opus Dó-
mi- no est. Sol- vén- tes ad- duxé- runt ad
Jé- sum: et im-po-su- é- runt il- li vesti- mén- ta,
et sé- dit su- per é- um: á- li- i
ex- pan- dé-
bant ve- sti- mén- ta sú- a in ví- a: á- li- i rá-
mos de arbó- ri- bus ex- ster- né- bant: et
qui sequebántur,
cla- má- bant: Ho- sán- na, be- ne- dí- ctus qui vé- nit in nó- mi-
ne Dó- mi- ni: be- nedí- ctum régnum pátris nóstri Dá-

vid: Ho- sán- na in excé-
sis: mí- se- ré- re
nó- bis, fí- li Dá-
vid.
(M.M. $\text{♩} = 152$.)
Alia
Ant. 3.
(do-sol)
Cum au- dí- set * pó- pu-
lus,
qui- a Jé- sus vé- nit Je- ro- só-
ly- mam, acce-
pé- runt rámos pá- má- rum .
et ex- i- é- runt é-
i ób- vi- am, et cla- má- bant pu-
e-
ri, dí- cén- tes: Híc est, qui ven- tú- rus
est in sa- lú- tem pó- pu- li.
Híc est sá- lus nó- stra, et
red- é- mpti- o Ísra- el. Quán- tus est

ís- te, cú- i Thró- ni et Dóminia-
 ti- ó- nes occúr- runt! Nó- li timé- re, fí- li- a Sí-
 on : ecce Rex tú- us vé- nit tí- bi, sé-
 dens su- per púllum á- si- nae, sic- ut scrí-
 ptum est. Sál- ve Rex, fabri- cá- tor mún-
 di, qui ve- nísti redí- me- re nos.
 (M.M. ♩ = 152.)
 Alia Ant. 8. (sol- do)
 Ante sex dí- es * sol- émnis Pá-
 schae, quando vé- nit Dó- mi- nus in ci- vi- tá-
 tem Je- rú- sa- lem, occurré- runt é- i pú-
 e- ri : et in má- ni- bus portá- bant rámos palmá-

rum, et cla- má- bant vó- ce má- gna dí- cén- tes: Ho-
 sán- na in ex- cél- sis:
 be- ne- dí- ctus qui ve- ní- sti in mul- ti- tú- di- ne
 mi- se- ri- cór- di- ae: Ho- sán- na
 in ex- cél- sis.
 (M.M. ♩ = 152.)
 Alia Ant. 8. (sol- do)
 Occurrunt túr- bae * cum fló- ri- bus et pálmis Red-
 emptó- ri ób- vi- am: et victó- ri tri- umphán- ti dí-
 gna dant ob- sé- qui- a: Fí- li- um Dé- i ó- re gén-
 tes praédi- cant: et in láudem Chrl- sti vó- ces tó-
 nant per nú- bi- la: Ho- sán- na!

(M.M. ♩ = 152.)

Alia

Ant. 7.
(sol.-ré)

Cum Ange-lis et pú- e- ris * fi-dé- les inve-

ni- á-mur, tri- umpha-tó-ri mórtis clamán-tes: Ho-sán-

na in excél-sis.

(M.M. ♩ = 152.)

Alia

Ant. 4.
(mi-la)

Túrba múl-ta, * quae convé-ne-rat ad dí-em fé-

stum, cla-má-bat Dó-mi- no: Be-ne-díctus qui vé-

nit in nó-mi-ne Dó-mi-ni: Ho-sánna in excél-sis.

In reversione Processionis, duo vel quatuor Cantores intrant in ecclesiam, et clauso ostio, stantes versa facie ad Processionem, incipiunt :

(M.M. ♩ = 152.)

4.

(ré-la)

Gló-ri-a, laus, et hó-nor, tí-bi sit Rex Chrí-

ste Red-émptor: Cú- i pu- e- rí-le dé- cus próm-

psit Ho-sán-na pí- um.

Chorus extra ecclesiam repetit: Glória, laus. Deinde qui sunt intus, cantant alios versus sequentes: vel omnes, vel partem, prout videbitur: et qui sunt extra, ad quoslibet dios versus respondent: Glória, laus, sicut a principio.

1. Isra-el es tu Rex, Da- vi-dis et ín- cly- ta pró- les :

Nó-mi-ne qui in Dó-mi- ni, Rex bene- dí- cte, vé- nis.
Glória, laus.

2. Coétus in ex- cél- sis te láudat caé- li- cus óm- nis,

Et mortá- lis hó- mo, et cúncta cre- á- ta si- mul.
Glória, laus.3. Plebs Hebraé- a tí- bi cum pálmis ób- vi- a vé- nit: Cum pré- ce, vó- to, hýmnis, ád- sumus ec- ce tí- bi.
Glória, laus.4. Hi tí- bi pas- sú- ro sol- vé- bant mú- ni- a láudis :
Nos tí- bi re- gnán- ti pán- gimus ec- ce mé- los.
Glória, laus.5. Hi pla- cu- é- re tí- bi, plá- ce- at de- vó- tí- o nó- stra: Rex bó- ne, Rex clé- mens, cui bó- na cúncta plá- cent.
Glória, laus.

Postea Subdiaconus hastili Crucis percussit portam : qua statim aperta, Processio intrat ecclesiam cantando :

(M.M. $\frac{4}{4}$ = 152.)

Resp.

2.

(vê-la)

Ingre-di-én-te * Dó-mi-no in sánctam

ci-vi-tá-tem, Hebrae-ó-

rum pú-erí, re-sur-re-cti-ó-nem ví-tae

pro-nun-ti-án-tes, * Cum rámis pal-

má-rum Ho-sán-na cla-má-bant in

ex-cél-sis. V. Cum-que audís-set pó-pu-lus,

quod Jé-sus ve-ní-ret Je-ro-só-ly-mam, ex-i-

é-runt ób-vi-am é-i. * Cum rámis.

Deinde celebratur Missa, et Rami tenentur in manibus dum cantatur Passio et Evangelium tantum.

(M.M. $\frac{4}{4}$ = 152.)

Intr.

8.

(sol-do)

Dó-mi-ne, * ne lon-ge fá-ci-as au-xí-

li-um tú-um a-me, ad de-fen-si-

ó-nem mé-am á-spi-ce: lí-be-

ra me-de-ó-re-le-ó-nis, et

a córni-bus u-ni-cor-nu-ó-rum hu-mi-li-

tá-tem mé-am. Ps. Dé-us, Dé-us

mé-us, ré-spi-ce in me, * qua-re me de-re-liqui-sti?

lon-ge a sa-lú-te mé-a vér-ba de-lic-tó-rum me-ó-

rum. *Repetitur Dó-mi-ne, etc.*

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui hu-mano géneri, ad imitándum hu-militátis exémpium, Salvatórem nostrum consórtia mereámur. Per eádem Dó-carnem súmere, et crucem subire fecisti: † minum.

Et haec Oratio tantum dicitur :

Lectio Epistolae beati Pauli Apostoli ad Philippenses. Phil. 2.

Patres : Hoc enim sentite in vobis, mortem, mortem autem crucis. Propter quod et Deus exaltavit illum : et donavit illi nomen, quod est super omne nomen : (Hic genuflectitur) ut in nómine Jesu ipsius exinanivit formam servi accipi-entis, in similitudinem hominum factus, et hábitu inventus ut homo. Humiliávit semetipsum, factus obediens usque ad in glória est Dei Patris.

sunt pé-des, pé-ne ef-fú-si sunt grés-sus mé-i: qui-a ze-lá-vi in pec-ca-tó-ri-bus, pá-cem pec-ca-tó-rum * ví-

dens.
(M.M. ♩ = 160.)

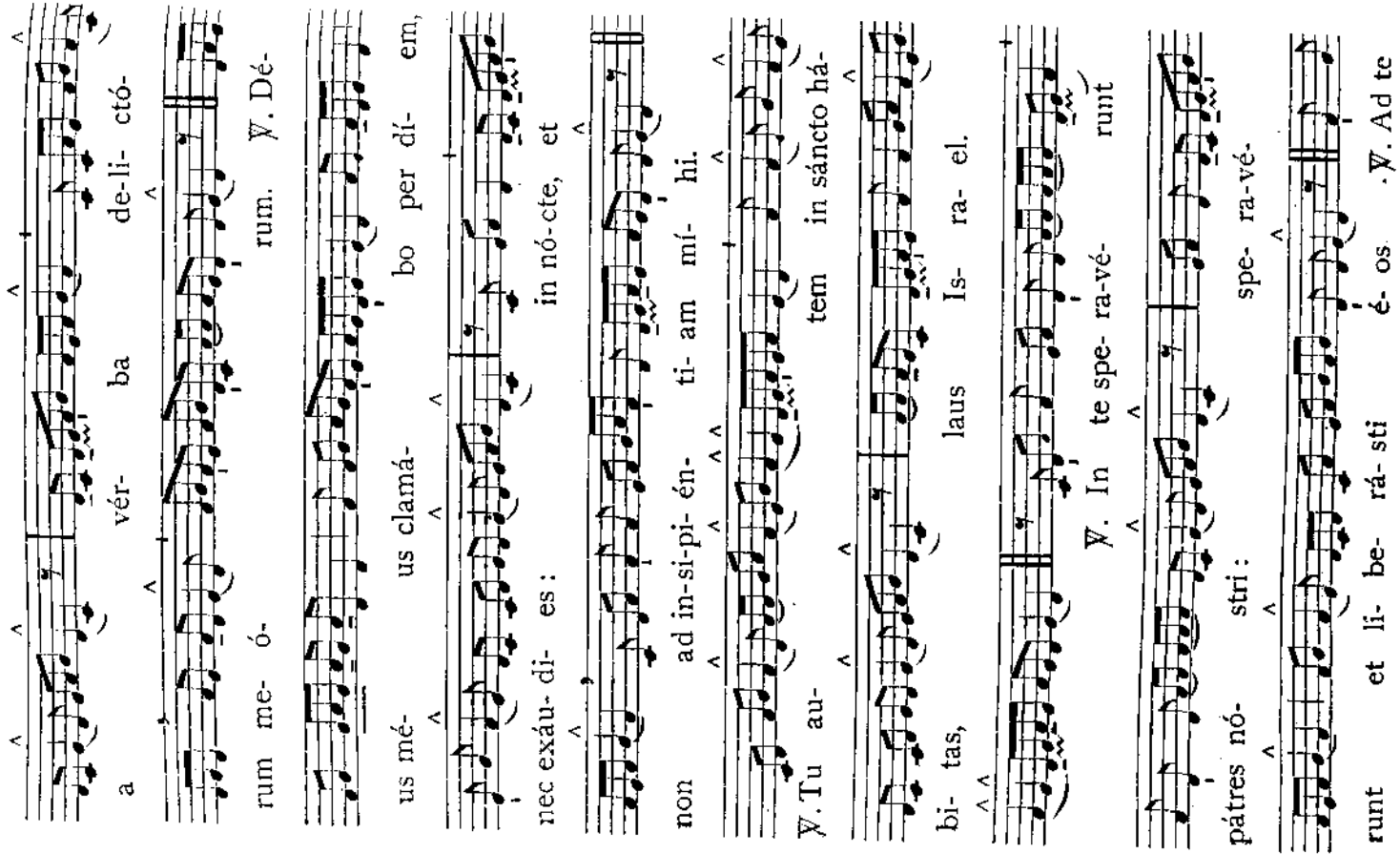
Tract. 2. (re-fe) Dé-us,

* Dé-us mé-us, réspi-ce in mé: qua-re me de-re-li-quí-sti? V. Lon-ge a sa-lú-te mé-ge a sa-lú-te mé-ge

Te-nu-i-sti * má-num dex-te-ram mé-am: in vo-luntá-te tú-a de-du-xi-sti me: et cum gló-ri-a as-sumpsi- sti me.

V. Quam

bó-nus Isra-el Dé-us ré-ctis cór-tis i au-tem pe-ne mó-ti

a vér-ba de-li-ctó-rum mé-ó-rum. V. Dé-us mé-us clamá-bo per dí-em, nec exáu-di-es: in nó-cte, et non ad in-si-pi-én-ti-am mí-hi. V. Tu au-tem in sáncto há-bi-tas, laus Is-ra-el. V. In te spe-ra-vé-runt pátres nó-stri: spe-ra-vé-runt et lí-be-rá-sti é-os. V. Ad te

cla-ma-vé-runt, et sál-vi fá-cti sunt: in te spe-ra-vé-runt, et non sunt con-fú-si. V. Ego au-tem sum vér-mis, et non hó-mo: oppró-bri-um hó-mi-num, et ab-jécti-o pié-bis. V. Omnes qui vi-dé-bant me, as-pernabán-tur me: lo-cú-ti sunt lá-bi-is, et mové-runt cá-put. V. Spe-rá-vit in Dó-mi-no, e-rí-

pi- at é- um : sálvum fá- ci- at é-
 um, quó-ni- am vult é- um. *V. I.*
 psi ve-ro consi-de-ra-vé-runt, et conspe-xé-
 runt me : dí-vi-sé-runt sí-
 bí ve-stimé-nta mé- a, et su-per vé-stem
 mé- am mi- sé-runt só-rtem.
V. Lí- be- ra me
 de ó- re le- ó- nis :
 et a cór-ni- bus u- ni- cor- nu-
 ó- rum hu- mi- lí- tá- tem mé- am.

V. Qui tímé- tis Dó- mi- num, lau- dá- te é-
 um : u- ni- vér- sum sé- men Já- cob, *V.*
 ma- gni- fi- cá- te é- um. *V.* Annú-nti- á- bi- tur
 Dó- mi- no ge- ne- rá- ti- o ventú-
 ra : et annun- ti- á- bunt caé- li
 ju- sti- ti- am é-
 jus. *V.* Pó- pu- lo qui na- scé-
 tur, quem fé- cit * Dó- mi- nus.

Passio Domini incipitur absolute : non dicitur Munda cor meum, non petitur benedictio, non deferuntur luminaria, nec incensum : non dicitur Dominus vobiscum, nec respondetur Glória tibi Domine, et Celebrans, seu Diaconus, dum pronuntiat Passio Domini nostri, non signat librum, neque seipsum. Quod et in aliis diebus servatur quando legitur Passio.

Passio Domini nostri Jesu Christi secundum Matthaeum.

Matth. 26. et 27.

IN illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: ✠ Scitis quia post biduum Pascha fiet, et Filius hominis tradetur ut crucifigatur? C. Tunc congregati sunt principes sacerdotum, et seniores populi in atrium principis sacerdotum, qui dicebatur Caiphas: et consilium fecerunt ut Jesum dolo tenerent, et occiderent. Dicebant autem: S. Non in die festo, ne forte tumultus fieret in populo. C. Cum autem Jesus esset in Bethania in domo Simonis leprosi, accessit ad eum mulier habens alabastrum unguenti pretiosi, et effudit super caput ipsius recumbentis. Videntes autem discipuli, indignati sunt dicentes: S. Ut quid perditio haec? potuit enim istud venundari multo, et dari pauperibus. C. Sciens autem Jesus, ait illis: ✠ Quid molesti estis huic mulieri? opus enim bonum operata est in me. Nam semper pauperes habetis vobiscum: me autem non semper habetis. Mittens enim haec unguentum hoc in corpus meum, ad sepeliendum me fecit. Amen dico vobis, ubicumque praedicatum fuerit hoc Evangelium in toto mundo, dicetur et quod haec fecit in memoria meae. C. Tunc abiit unus de duodecim, qui dicebatur Judas Iscariotes, ad principes sacerdotum, et ait illis: S. Quid vultis mihi dare, et ego vobis eum tradam? C. At illi constituerunt ei triginta argenteos. Et exinde quaerebat opportunitatem ut eum traderet. Prima autem die azymorum accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: S. Ubi vis pararems tibi comedere pascha? C. At Jesus dixit: ✠ Ite in civitatem ad quemdam, et dicite ei: Magister dicit: Tempus meum prope est, apud te facio pascha cum discipulis meis. C. Et fecerunt discipuli sicut constituit illis Jesus, et paraverunt pascha. Vespere autem facta, discumbebat cum duodecim discipulis suis. Et edentibus illis, dixit: ✠ Amen dico vobis, quia unus vestrum me traditurus est. C. Et contristati valde, coeperunt singuli dicere: S. Numquid ego sum, Domine? C. At ipse respondens, ait: ✠ Qui intingit mecum manum in paropside, hic me tradet. Filius quidem hominis vadit, sicut scriptum est de illo; vae autem homini illi, per quem Filius hominis tradetur: bonum

vati. Et relictis illis, iterum abiit, et oravit tertio, eundem sermonem dicens. Tunc venit ad discipulos suos, et dicit illis: ✠ Dormite jam, et requiescite: ecce appropinquavit hora, et Filius hominis tradetur in manus peccatorum. Surgite, eamus: ecce appropinquavit ecce Judas unus de duodecim, et cum eo loquente, qui me tradet. C. Adhuc eo loquente, surgit Judas unus de duodecim, et cum eo turba multa cum gladiis, et fustibus, missi a principibus sacerdotum, et senioribus populi. Qui autem tradidit eum, dedit illis signum, dicens: S. Quemcumque osculatus fuerit, ipse est, tenete eum. C. Et confestim accedens ad Jesum, dixit: S. Ave Rabbi. C. Et osculatus est eum. Dixitque illi Jesus: ✠ Amice, ad quid venisti? C. Tunc accesserunt, et manus iniecerunt in Jesum, et tenuerunt eum. Et ecce unus ex his, qui erant cum Jesu, extendens manum, exemit gladium suum, et percitens servum principis sacerdotum, amputavit auriculam ejus. Tunc ait illi Jesus: ✠ Convertite gladium tuum in locum suum. Omnes enim, qui acceperint gladium, gladio peribunt. An putas, quia non possum rogare Patrem meum, et exhibebit mihi modo plus quam duodecim legiones Angelorum? Quomodo ergo implebuntur Scripturae, quia oportet fieri? C. In illa hora dixit Jesus turbis: ✠ Tanquam ad latronem existis cum gladiis, et fustibus comprehendere me: quotidie apud vos sedebam docens in templo, et non me tenuistis. C. Hoc autem totum factum est, ut adimplerentur Scripturae prophetarum. Tunc discipuli omnes, relicto eo, fugerunt. At illi tenentes Jesum, duxerunt ad Caipham principem sacerdotum, ubi scribae, et seniores convenerant. Petrus autem sequebatur eum a longe, usque in atrium principis sacerdotum. Et ingressus intro, sedebat cum ministris ut videret finem. Principes autem sacerdotum, et omne concilium, quaerebant falsum testimonium contra Jesum, ut eum morti traderent: et non invenerunt, cum multi falsi testes accessissent. Novissime autem venerunt duo falsi testes, et dixerunt: S. Hic dixit: Possum destruire templum Dei, et post triduum reaedificare illud. C. Et surgens princeps sacerdotum ait illi: S. Nihil respondes ad ea, quae isti adversum te testificantur? C. Jesus autem tacebat. Et principes

sacerdotum ait illi: S. Adjuro te per Deum vivum, ut dicas nobis, si tu es Christus Filius Dei. C. Dicit illi Jesus: ✠ Tu dixisti. Veritatem dico vobis, amodo videbitis Filium hominis sedentem a dextris virtutis Dei, et venientem in nubibus caeli. C. Tunc princeps sacerdotum scidit vestimenta sua dicens: S. Blasphemavit: quid adhuc egemus testibus? Ecce nunc audistis blasphemiam: quid vobis videtur? C. At illi respondentes, dixerunt: S. Reus est mortis. C. Tunc expulerunt in faciem ejus, et colaphis eum ceciderunt, alii autem palmas in faciem ejus dederunt, dicentes: S. Prophetiza nobis, Christe, quis est qui te percussit? C. Petrus vero sedebat foris in atrio: et accessit ad eum una ancilla, dicens: S. Et tu cum Jesu Galilaeo eras. C. At ille negavit coram omnibus, dicens: S. Nescio quid dicis. C. Exeunte autem illo januam, vidit eum alia ancilla, et ait his qui erant ibi: S. Et hic erat cum Jesu Nazareno. C. Et iterum negavit cum juramento: Quia non novi hominem. Et post pusillum accesserunt qui stabant et dixerunt Petro: S. Vere et tu ex illis es: nam et loquela tua manifestum te facit. C. Tunc coepit detestari, et jurare quia non novisset hominem. Et continuo gallus cantavit, ter me negabis. Et egressus foras, flevit amare. Mane autem facta, consilium inierunt omnes principes sacerdotum, et seniores populi adversus Jesum, ut eum morti traderent. Et vincuntium adduxerunt eum, et tradiderunt Pontio Pilato praesidi. Tunc videns Judas, qui eum tradidit, quod damnatus esset, paenitentia ductus, retulit triginta argenteos principibus sacerdotum, et senioribus, dicens: S. Peccavi, tradens sanguinem justum. C. At illi dixerunt: S. Quid ad nos? Tu videris. C. Et projectis argenteis in templo, recessit: et abiens, laqueo se suspendit. Principes autem sacerdotum, acceptis argenteis, dixerunt: S. Non licet eos mittere in corbonam: quia pretium sanguinis est. C. Consilio autem inito, emerunt ex illis agrum figuli, in sepulchram peregrinorum. Propter hoc vocatus est ager ille, Haceldama, hoc est, ager sanguinis, usque in hodiernum diem. Tunc implerunt est, quod dictum est per Jeremiam prophetam, dicentem:

Et accepterunt triginta argenteos pretium appretiatum, quem appretiauerunt a filiis Israel : et dederunt eos in agrum figuli, sicut constituit michi Dominus. Jesus autem stetit ante praesidem : et interrogavit eum praeses, dicens : S. Tu es Rex Iudaeorum? C. Dicit illi Jesus : Tu dicis. C. Et cum accusaretur a principibus sacerdotum, et senioribus, nihil respondit. Tunc dicit illi Pilatus : S. Non audis quanta adversum te dicunt testimonia? C. Et non respondit ei ad ullum verbum, ita ut miraretur praeses vehementer. Per diem autem sollemnem consuueverat praeses populo dimittere unum vincitum, quem voluissent. Habebat autem tunc vincitum insignem, qui dicebatur Barabbas. Congregatis ergo illis, dixit Pilatus : S. Quem vultis dimittam vobis : Barabbam, an Jesum, qui dicitur Christus? C. Sciebat enim quod per invidiam tradidissent eum. Sedente autem illo pro tribunali, misit ad eum uxor ejus, dicens : S. Nihil tibi, et justo illi : multa enim passa sum hodie per visum propter eum. C. Principes autem sacerdotum, et seniores persuaserunt populo ut peterent Barabbam, Jesum vero peterent. Respondens autem praeses, ait illis : S. Quem vultis vobis de duobus dimitti? C. At illi dixerunt : S. Barabbam. C. Dicit illis Pilatus : S. Quid igitur faciam de Jesu, qui dicitur Christus? C. Dicunt omnes : S. Crucifigatur. C. Ait illis praeses : S. Quid enim mali fecit? C. At illi magis clamabant, dicentes : S. Crucifigatur. C. Videns autem Pilatus quia nihil proficeret, sed magis tumultus fieret : accepta aqua, lavit manus coram populo, dicens : S. Innocens ego sum a sanguine justihujus : vos vidistis. C. Et respondens universus populus dixit : S. Sanguis ejus super nos, et super filios nostros. C. Tunc dimisit illis Barabbam : Jesum autem flagellatum tradidit eis, ut crucifigeretur. Tunc milites praesidis suscipientes Jesum in praetorium, congregaverunt ad eum universam cohortem : et exuentes eum, chlamydem coccineam circumdederunt ei : et plectentes coram de spinis, posuerunt super caput ejus et arundinem in dextera ejus. Et genu flexo ante eum, illudabant ei, dicentes : S. Ave Rex Iudaeorum. C. Et exspuentes in eum, acceperunt arundinem, et percutiebant caput ejus. Et post-

quam illuserunt ei, exuerunt eum chlamyde, et induerunt eum vestimentis ejus, et duxerunt eum ut crucifigerent. Exeuntes autem, invenerunt hominem Cyrenaeum, nomine Simonem : hunc arguierunt ut tolleret crucem ejus. Et venerunt in locum, qui dicitur Golgotha, quod est Calvariae locus. Et dederunt ei vinum bibere cum felle mixtum. Et cum gustasset, noluit bibere. Postquam autem crucifixerunt eum, diviserunt vestimenta ejus, sortem mittentes : ut impieretur quod dictum est per Prophetam, dicentem : Diviserunt sibi vestimenta mea, et super vestem meam miserunt sortem. Et sedentes, servabant eum. Et imposuerunt super caput ejus causam ipsius scriptam : Hic est Jesus Rex Iudaeorum. Tunc crucifixi sunt cum eo duo latrones : unus a dextris, et unus a sinistris. Praetereuntes autem blasphemabant eum, moventes capita sua, et dicentes : S. Vah, qui destruis templum Dei, et in triduo illud reaedificas : salva temetipsum. Si Filius Dei es, descende de cruce. C. Similiter et principes sacerdotum illudentes eum scribis et senioribus dicebant : S. Alios salvos fecit, seipsum non potest salvum facere : si Rex Israel est, descendat nunc de cruce, et credimus ei : confidit in Deo : liberet nunc, si vult eum : dixit enim : Quia Filius Dei sum. C. Idipsum autem et latrones, qui crucifixi erant cum eo, improperabant ei. A sexta autem hora tenebrae factae sunt super universam terram usque ad horam nonam. Et circa horam nonam clamavit Jesus voce magna, dicens : E-li, E-li, lama sabachthani? C. Hoc est : Deus meus, Deus meus, ut quid dereliquisti me? C. Quidam autem illic stantes, et audientes, dicebant : S. Eliam vocat iste. C. Et continuo currens unus ex eis, accepit spongiam implevit aceto, et imposuit arundini, et dabat ei bibere. Ceteri vero dicebant : S. Sine, videamus autem iterum clamans voce magna, emisit spiritum. (*Hic genuflectitur, et passatur aliquantulum.*) Et ecce velum templi scissum est in duas partes a summo usque deorsum : et terra mota est, et petrae scissae sunt, et monumenta aperta sunt : et multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt. Et exeuntes de monumentis post resurre-

ctionem ejus, venerunt in sanctam civitatem, et apparuerunt multis. Centurio Pilatum, et qui cum eo erant, custodientes Jesum, viso terrae motu, et his quae fiebant, timuerunt valde, dicentes : S. Vere Filius Dei erat iste. C. Erant autem ibi mulieres multae a longe, quae secutae erant Jesum a Gallilaea, ministrantes ei : inter quas erat Maria Magdalene, et Maria Jacobi, et Joseph mater, et mater filiorum Zebedaei. Cum autem sero factum esset, venit quidam homo dives

Hic dicitur Munda cor meum, petitur benedictio, deservit incensum sine luminariis, et incensatur liber : non dicitur Dominus vobiscum, et Celebrans, aut Diaconus non signat librum, neque seipsum : et quod sequitur, cantatur in tono Evangelii : in cuius fine Celebrans osculatur librum et incensatur.

Altera autem die, quae est post Parasceven, convenerunt principes sacerdotum, et pharisaei ad Pilatum, dicentes : Domine, recordati sumus quia seductor ille dixit adhuc vivens : Post tres dies resurgam. Jube ergo custodiri sepulchrum usque in diem tertium : ne forte veniant discipuli ejus, et furcentur eum, et dicant plebi : Surrexit a mortuis : et erit novissimus error peior priore. Ait illis Pilatus : Habetis custodiam, ite, custodite sicut scitis. Illi autem abeuntes, munierunt sepulchrum, signantes lapidem, cum custodibus. Credo.

(M.M. ♩ = 144.)

Offert.
8. (sol-do)

Im-pro-pe-ri-um * ex-spe-ctavit cor me-um, et mi-se-ri-am : et su-sti-nu-i qui si-mul constri-sta-re-tur, et non fu-erit : con-so-lan-tem me quae-si-vi, et

non in-vé-ni: et de-dé-runt in é-scám mé-am fel, et in sí-ti mé-a po-ta-vé-runt me a-cé-to.

Secreta.

Concède, quæsumus Dómine: ut óculis effectum beátæ perennitátis acquirat tuæ majestatis manus oblátum, et Per Dóminum. grátiam nobis devotiónis obtineat, et

(M.M. ♩ = 160.)

Comm. 8. (sol-do) Pá-ter, * si non pót-est hic cá-lix transí-re, ní-si bí-bam í-lum: fí-at vo-lún-tas tú-a.

Postcommunio.

PER hujus, Dómine, operatiónem my-|justa desidéria compleántur. Per Dó-|stérii: et vitia nostra purgéntur, et mínum.

AD VESPERAS.

Antiphonæ et Psalmi de Dominica, 217.

Capitulum.

Philipp. 2.

Patres: Hoc enim sentíte in vobis | ipsum exinanívit, formam servi accí-|quod et in Christo Jesu: qui cum in | piens, in similitudinem hóminum factus, * | forma Dei esset, non rapinam arbitrátus | et hábitu inventus ut homo.

Hymnus. Vexilla Régis. 459.

Ÿ. Eripe me Dómine ab hómine málo. EŸ. A víro iníquo éripe me.

Ad Magnif. Ant. 8. G* (sol-do) Scriptum est e-nim: * Percú-ti-am pa-stó-rem, et dispergén-tur ó-ves gré-gis: postquam au-tem re-surré-xe-ro, præcé-dam vos in Ga-li-læ-am: i-bi me ví-dé-bi-tis, dí-cit Dó-mi-nus. E u o u a e

Cant. Magnificat. 8. G. 204.*

Oratio.

Omnipotens sempitérne Deus, qui hu-|concède propítius; ut et paténtiæ ipsius máno géneri, ad imitándum humi-|habére documéta, * et resurrecciónis itátis exemplum, Salvatórem nostrum consórtia mereámur. Per eumdem Dó-cárnem súmere, et crucem subire fecisti: † mínum nostrum.

Feria Secunda Majoris Hebdomadae.

(M.M. ♩ = 152.)

Intr. 4. (mi-la) Jú-di-ca * Dómi-ne no-cén-tes me, ex-pú-gna impugnán-tes me: appre-hénde árma et scú-tum, et exsúr-ge in adju-tó-ri-um mé-um, Dó-mi-ne, vír-tus sa-lú-tis